

Že tu stával dům

Věra Martinová

Jen tráva zežloutlá, šípky, bodláčí,
ještě se naposled zpátky otáčím,
pár šlépějí v blátě, nálada tak tísnivá,
že tu stával dům, vím jen já.

Starý pan hospodář přál nám dobrý den,
víno nám trhával z větví u oken,
 pryč je i ten psíček, co pána vždy ohlídá ,
že tu stával dům, vím jen já.

Dýchal na mě krásnou náladou,
léta tenhle dům, léta jdou.
Kolem se lidí ptám, každej odpoví,
že vždycky byly tam keře šípkový,
jednou vést tu měla silnice prý nezbytná,
že tu stával dům, vím jen já.

Jen tráva zežloutlá, šípky, bodláčí,
ještě se naposled zpátky otáčím,
pár šlépějí v blátě, nálada tak tísnivá,
že tu stával dům, vím jen já.